

Krag: Jeg skal senere, hvis der bliver givet mig Lejlighed dertil, komme tilbage til de Udtalelser, der nu er fremsat af den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Statsminister. Jeg har bedt om denne korte Bemærkning for at fremsætte en enkelt Udtalelse angaaende det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Forhold, thi han har jo her i dette Møde som sædvanlig paa en ret letfærdig Maade omgaaedes med Sandheden, idet han har paastaaet, at jeg skulde have været den første til at stemple ham som en mindreværdig Person. — Det ærede Medlem nikker; ja, det er muligt, at han har en saadan Opfattelse. Men dette er aldeles ikke rigtigt. Det, jeg har sagt om det ærede Medlem, er, at man kan ikke fra Folketingets Talerstol udslynge almindelige ærerørige Beskyldninger over for den danske Rigsdags Medlemmer (*Valdemar Thomsen*: Det har jeg aldrig gjort), uden paa Opfordring at ville ledsage dem med Bevisførelse. Men det ærede Medlem har ikke haft Skyggen af et Bevis. Over for en saadan Handling, har jeg udtalt, kan der kun findes een Dom. Det ærede Medlem har jo ført sin politiske Kampagne ved Strandhugst hos Venstre, med Tilsmudsning og tarvelige Paastande og Mistænkeliggørelse af alles Motiver i det offentlige Liv, ikke mindst af mine, af min private Virksomhed, en Virksomhed, som jeg har staaet i, længe før jeg fik med offentlig Virksomhed at gøre, og længe før det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen overhovedet fik Lejlighed til at beskæftige sig med saadanne Sager. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar han, som han tror, forsvarer Landbrugets Interesser her i Salen, saa beskæftiger han sig i højeste Grad med sine egne Interesser. Men hvorfor skal dette alene være det ærede Medlem tilladt? Men jeg vil hævde, at jeg har aldrig nogen Sinde i min offentlige Virksomhed blandet private Interesser op i de Standpunkter, jeg har taget her paa Rigsdagen, og det ærede Medlem er ude af Stand til at føre Bevis for noget som helst i den Retning. Derfor er den Taktik, det ærede Medlem over for mig har ført baade i denne Sal og uden for denne Sal, fuldkommen utilbørlig.

Det ærede Medlem taler om og bebrejder andre ukollegial Optræden. Ja, jeg skal love for, at han i saa Henseende kan paaberaabe sig Krav paa Hensyn. Men det ærede Medlem har for øvrigt selv fældet Dommen ved at give Tilslutning til en tidligere her fremsat Udtalelse om, at det er *ond Gerning* at splitte Landbruget. Det ærede Medlem

saa paa Valgdagen i 1935 Resultaterne af denne sin Virksomhed.

Jeg har for øvrigt ogsaa en anden Bemærkning at gøre til det ærede Medlem, men det kan jeg ikke faa Tid til i denne korte Bemærkning. Man kan ikke paa Forhaand bestille korte Bemærkninger, men jeg ved jo, at den højtærede Formand er saa loyal, at der ikke vil være noget i Vejen for, at man kan komme igen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det er i Anledning af Udtalelser og Tegninger i „Social-Demokraten“ vedrørende det tyske Styre, at jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger. Jeg vil for det første gerne konstatere, at under Valgkampagnen vilde saavel Socialdemokratiet som Det radikale Parti hævde, at de var de rette Partier, og at de i særlig Grad var de rette Partier til at slutte gode Handelsoverenskomster med fremmede Lande. Det skulde synes mærkeligt, at en marxistisk Regering skulde være akkurat den rette til at forhandle med en nazistisk, og det skulde ikke umiddelbart være indlysende, at en marxistisk Regering skulde være den rette til at forhandle med en national Regering som den, de har i England. Men i øvrigt: hvad ligger der i Virkeligheden ikke af Angreb ustandseligt paa et af disse Lande bag alt det, som her er kommet frem, ikke mindst i Udtalelser om K. U.! Man kan ikke være i Tvivl om, at det egentlig er Regeringsformerne i disse Lande, man skyder paa.

Men saa siger endelig i den foreliggende Sag den højtærede Statsminister, at han har jo sagt, man burde lade være at skrive om sligt, og saa kan han ikke gøre mere. Det er meget mærkeligt, at der ikke skulde være en lang Tøjere Forbindelse mellem et Bladforetagende som den socialdemokratiske Presse og den socialdemokratiske Regering, end at den højtærede Minister ikke skulde kunne gøre mere end det, der er gjort i saa Henseende, hvilket jo er intet. Hvad kan det nytte, at han og den højtærede Udenrigsminister staar op her og siger et og andet, kønne Ord, men kun Ord, der ikke efterfølges af Handling, kun Ord, der vedblivende tillader Landets Presse i saa høj Grad at blande sig ind i andre Landes Forhold, som den gør? Jeg kan ikke se rettere, end at her, set fra en dansk Interesse, er Grund til at kræve, at der vir-